

บทที่ 9

สรุปและข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคู่มือวิธีปฏิบัติงานโดยการใช้แนวทางกาประเมินความเสี่ยง ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสี่ยงเพื่อนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในการดำเนินงาน โดยงานวิจัยได้เริ่มต้นด้วยการประเมินความเสี่ยงในการดำเนินงาน และสร้างคู่มือวิธีปฏิบัติงานที่อ้างอิงมาจากผลการประเมินความเสี่ยง จากนั้นนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานไปทดลองใช้ในหน่วยงาน และได้พบปัญหาบางประการเช่น ความสับสนของบุคลากรหรือการมีขั้นตอนที่ไม่เหมาะสมจึงได้ทำการพัฒนาคู่มือวิธีปฏิบัติงานอีกครั้ง ซึ่งหลังจากการพัฒนาแล้วนั้น เหลือคู่มือวิธีปฏิบัติงานเพียง 8 เรื่องจากเดิมที่มีอยู่ 12 เรื่อง แล้วจึงได้ทำการประเมินผลจากการนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานไปใช้ จากนั้นได้ทำการกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและควบคุมการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ โดยรายละเอียดแต่ละคู่มือวิธีปฏิบัติงานสามารถแก้ปัญหาได้บ้างและเป็นไปตามมาตรฐานด้านความปลอดภัยเรื่องใดบ้างนั้น ได้ดังต่อไปนี้

9.1 สรุปงานวิจัย

จากการประเมินความเสี่ยงทำให้พบจุดหรือการดำเนินงานที่ควรระวังในการดำเนินงาน ดังนั้นในการสร้างคู่มือวิธีปฏิบัติงานโดยอ้างอิงผลมาจากการประเมินความเสี่ยงนั้น ทำให้คู่มือวิธีปฏิบัติงานที่สร้างขึ้นมานั้นสามารถนำไปสู่ความปลอดภัยในการดำเนินงานได้ โดยผลแต่ละการนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานไปประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

9.1.1 การประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การควบคุมเอกสาร

จากการประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การควบคุมเอกสาร ที่ได้สร้างขึ้นมาจากแนวทางการประเมินความเสี่ยงและเป็นไปข้อกำหนดที่ระบุจากคู่มือคุณภาพ 4.2.3 การควบคุมเอกสาร ที่ได้มาจากการบูรณาการข้อกำหนดของ ISO 9001:2008และIAEA GS-R-3 โดยในคู่มือวิธีปฏิบัติงานนั้นได้แสดงขั้นตอนทั้งหมดในการควบคุมเอกสาร ได้แก่ระบุเอกสารที่ควบคุม, การอนุมัติและนำเอกสารไปใช้, การจัดเก็บเอกสาร, การเปลี่ยนแปลง ทบทวนหรือการยกเลิกเอกสาร และการทำลายเอกสาร

ผลการนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การควบคุมเอกสารไปปฏิบัติคือ สามารถทำให้กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานที่เป็นลายลักษณ์อักษรนั้น จึงสามารถทำให้บุคลากรสามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังช่วยให้ระบบการจัดการเอกสารนั้นมีความ

ครบถ้วนและเป็นระบบมากขึ้น สามารถติดตามเอกสารหรืองานที่ดำเนินงานอยู่ได้ และมีส่วนช่วยให้การจัดเก็บข้อมูลต่างๆ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาปรับปรุงต่อไปได้

• 9.1.2 การประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การควบคุมบันทึก

จากการประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การควบคุมบันทึก ที่ได้สร้างขึ้นมาจากแนวทางการประเมินความเสี่ยงและเป็นไปข้อกำหนดที่ระบุจากคู่มือคุณภาพ 4.2.4 การควบคุมบันทึก ที่ได้มาจากการบูรณาการข้อกำหนดของ ISO 9001:2008 และ IAEA GS-R-3 โดยในคู่มือวิธีปฏิบัติงานนั้นได้แสดงขั้นตอนทั้งหมดในการควบคุมบันทึก ได้แก่ ระบุบันทึกที่ควบคุม, การอนุมัติและนำบันทึกไปใช้, การจัดเก็บบันทึก, การเปลี่ยนแปลง ทบทวนหรือการยกเลิกบันทึก และการทำลายบันทึก

ผลการนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การควบคุมบันทึกไปปฏิบัติ เนื่องจากหน่วยงานมีการบันทึกจำนวนมาก ดังนั้นการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนที่เป็นมาตรฐานเดียวกันนั้นจะสามารถทำให้บุคลากรสามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และยังช่วยให้ระบบการจัดการบันทึกนั้นมีความครบถ้วนและเป็นระบบมากขึ้น สามารถติดตามบันทึกหรืองานที่ดำเนินงานอยู่ได้ และมีส่วนช่วยให้การจัดเก็บข้อมูลต่างๆ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาปรับปรุงต่อไปได้

9.1.3 การประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การวางแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาหน่วยงานฯ

จากการประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การวางแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาหน่วยงานฯ ที่ได้สร้างขึ้นมาจากแนวทางการประเมินความเสี่ยงและเป็นไปข้อกำหนดที่ระบุจากคู่มือคุณภาพ 5.4.2 การวางแผนระบบบริหารคุณภาพที่ได้มาจากการบูรณาการข้อกำหนดของ ISO 9001:2008 และ IAEA GS-R-3 โดยในคู่มือวิธีปฏิบัติงานนั้นได้แสดงขั้นตอนได้แก่ การรับยุทธศาสตร์เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดและวางแผนกลยุทธ์ในหน่วยงาน, การร่างกลยุทธ์และการนำแผนกลยุทธ์นี้เสนอฝ่ายบริหารเพื่อดำเนินการอนุมัติแผนกลยุทธ์นี้ เพื่อให้หน่วยงานได้มีทิศทางในการดำเนินงานเดียวกัน

ผลการนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การวางแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาหน่วยงาน ไปปฏิบัติคือสามารถทำให้การวางแผนนั้นสอดคล้องกับข้อกำหนดหรือวัตถุประสงค์และบุคลากรสามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้นและมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาบางประการได้แก่ การจัดการระบบการสื่อสารทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานมีประสิทธิภาพ

6.1.4 การประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การกำหนดแผนและติดตามงาน

จากการประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การกำหนดแผนและติดตามงานที่ได้สร้างขึ้นมาจากแนวทางการประเมินความเสี่ยงและเป็นไปข้อกำหนดที่ระบุจากคู่มือคุณภาพ 5.4.2 การวางแผนระบบบริหารคุณภาพที่ได้มาจากการบูรณาการข้อกำหนดของ ISO 9001:2008 และ IAEA GS-R-3 โดยในคู่มือวิธีปฏิบัติงานนั้นได้แสดงขั้นตอนได้แก่การรับงานจากหน่วยงานภายนอก, การพิจารณาการมอบหมายงาน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับงานนั้นและการติดตามงาน เพื่อให้ทราบสถานะของงานที่ได้มีการส่งการไป

เนื่องจากคู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่องนี้ได้กำหนดขึ้นมาใหม่ เนื่องจากพบปัญหาในขั้นการนำไปปฏิบัติช่วงแรกคือ ไม่สามารถติดตามงานที่อยู่ในระหว่างการดำเนินงานได้ ผู้วิจัยจึงได้สร้างคู่มือวิธีปฏิบัติงานนี้ขึ้นพร้อมกับออกแบบแบบฟอร์มเฉพาะเพื่อติดตามแต่ละขั้นตอนในการดำเนินงานภายในหน่วยงาน ซึ่งผลการนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การกำหนดแผนและติดตามงานไปปฏิบัติคือบุคลากรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและช่วยให้การจัดการระบบการสื่อสารทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

9.1.5 การประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การทบทวนฝ่ายบริหาร

จากการประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การทบทวนฝ่ายบริหารที่ได้สร้างขึ้นมาจากแนวทางการประเมินความเสี่ยงและเป็นไปข้อกำหนดที่ระบุจากคู่มือคุณภาพ 5.6.1 การทบทวนฝ่ายบริหารที่ได้มาจากการบูรณาการข้อกำหนดของ ISO 9001:2008 และ IAEA GS-R-3 โดยในคู่มือวิธีปฏิบัติงานนั้นได้แสดงขั้นตอนได้แก่ การกำหนดหัวข้อที่ต้องเข้าประชุมทบทวน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและเป็นการแสดงความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารที่มีต่อการดำเนินงานที่ผ่านมา, การจัดประชุมและการทำรายงานการสรุปผลการทบทวน

ผลการนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การทบทวนฝ่ายบริหารไปปฏิบัติคือ มีส่วนช่วยในการกระตุ้นเพื่อให้บุคลากรเกิดการพัฒนาผลการดำเนินงานต่างๆที่ผ่านมา

9.1.6 การประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การตรวจติดตามคุณภาพภายในโดยการประเมินตนเองและกลุ่มประเมินอิสระ

จากการประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การตรวจติดตามคุณภาพภายในโดยการประเมินตนเองและกลุ่มประเมินอิสระที่ได้สร้างขึ้นมาจากแนวทางการประเมินความเสี่ยงและเป็นไปข้อกำหนดที่ระบุจากคู่มือคุณภาพ 8.2.2.1 การตรวจประเมินตนเอง และ 8.2.2.2 การตรวจประเมินภายในโดยกลุ่มประเมินอิสระที่ได้มาจากการบูรณาการข้อกำหนดของ ISO 9001:2008 และ IAEA GS-R-3 โดยในคู่มือวิธีปฏิบัติงานนั้นได้แสดงขั้นตอนได้แก่การกำหนดคณะผู้ตรวจ

ติดตาม, การกำหนดแผนการตรวจติดตาม, การประเมินตนเอง, การประเมินโดยกลุ่มประเมินอิสระ, การจัดทำรายงานการตรวจติดตาม การดำเนินการแก้ไขและการติดตามผลการดำเนินงานแก้ไข

• ผลการนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การตรวจติดตามคุณภาพภายในโดยการประเมินตนเอง และกลุ่มประเมินอิสระไปปฏิบัติคือ ผลการประเมินผลการดำเนินงานตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันมากขึ้น เนื่องจากได้นำขั้นตอนการประเมินตนเองไปเป็นขั้นตอนที่ต้องดำเนินการก่อนที่จะมีการประเมินโดยกลุ่มประเมินอิสระ จึงทำให้ผลการประเมินนั้นตรงกับสภาพจริงในปัจจุบันและยังมีช่วยในการจัดการทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินการพัฒนาระบบการกำกับดูแลความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ให้ครบถ้วนมากขึ้นด้วย

9.1.7 การประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้สร้างขึ้นมาจากแนวทางการประเมินความเสี่ยงและเป็นไปข้อกำหนดที่ระบุจากคู่มือคุณภาพ 8.4 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการบูรณาการข้อกำหนดของ ISO 9001:2008 และ IAEA GS-R-3 โดยในคู่มือวิธีปฏิบัติงานนั้นได้แสดงขั้นตอนได้แก่การรวบรวมข้อมูลต่างๆที่ต้องใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำจัดข้อบกพร่อง, การเลือกประเด็นที่ต้องการปรับปรุง เนื่องจากอาจจะมีหลายเรื่องที่ต้องการการปรับปรุง แต่ไม่สามารถทำได้ทุกเรื่องดังนั้นจึงต้องเลือกเรื่องที่มีความสำคัญมากๆก่อน, การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุรวมทั้งการเลือกเครื่องมือคุณภาพที่เหมาะสมเพื่อทำให้สามารถทราบสาเหตุที่แท้จริงได้ และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง

ผลการนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลไปปฏิบัติคือ การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ในการดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น, บุคลากรมีทักษะและความรู้ที่เพิ่มมากขึ้นในการจัดการข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดและคู่มือวิธีปฏิบัติงานนี้ยังมีส่วนช่วยให้มีการระบุหรือกำหนดทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินการพัฒนาระบบการกำกับดูแลความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ที่เพิ่มมากขึ้น

9.1.8 การประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การแก้ไข ป้องกันและการปรับปรุง

จากการประยุกต์ใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การแก้ไข ป้องกันและการปรับปรุงที่ได้สร้างขึ้นมาจากแนวทางการประเมินความเสี่ยงและเป็นไปข้อกำหนดที่ระบุจากคู่มือคุณภาพ 8.5.1 การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง, 8.5.2 การแก้ไขและ 8.5.3 การป้องกันที่ได้มาจากการบูรณาการข้อกำหนดของ ISO 9001:2008 และ IAEA GS-R-3 โดยในคู่มือวิธีปฏิบัติงานนั้นได้แสดงขั้นตอนได้แก่การรับ

ข้อร้องเรียนต่างๆ, การพิจารณา เพื่อออกไป CAR, การวิเคราะห์หาสาเหตุ, การดำเนินการแก้ไข และการติดตามการแก้ไขนั้นและการปิดใบ CAR

ผลการนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานเรื่อง การแก้ไข ป้องกันและการปรับปรุงไปปฏิบัติคือ หน่วยงานมีการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานที่เป็นระบบมากขึ้น, ผู้บริหารให้การสนับสนุน เพื่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงอย่างเพิ่มมากขึ้นและจริงจังและยังมีส่วนช่วยให้บุคลากรเกิด แรงกระตุ้นในการดำเนินงานด้านการประเมินมากขึ้นด้วย

9.1.9 การประยุกต์ใช้แนวทางการประเมินความเสี่ยง, DMAIC และ FMEA ใน หน่วยงานการกำกับความปลอดภัยทางนิวเคลียร์

จากการนำแนวทางการประเมินความเสี่ยงมาใช้ในขั้นตอนการค้นหา, การวัดและการ วิเคราะห์ นั้นพบว่าเป็นวิธีการที่สามารถนำมาใช้ได้ โดยทำให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น เนื่องจาก เป็นการวัดโดยแปลงข้อมูลที่ได้จากทางด้านคุณภาพมาเป็นด้านปริมาณ แต่ส่วนที่สำคัญคือ เกณฑ์ในการใช้สำหรับการประเมินควรมีการสร้างและทบทวนที่ดีพอ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม กับลักษณะการดำเนินงานของหน่วยงานมากขึ้น ซึ่งบางครั้งการแปลงข้อมูลด้านคุณภาพมาเป็น ด้านปริมาณอาจจะเกิดความผิดพลาดหรือลดความแม่นยำของข้อมูลได้บ้าง สำหรับหน่วยงานที่เป็นกรณีศึกษานี้เป็นหน่วยงานราชการซึ่งยังมีการเก็บรวบรวมข้อมูลทางสถิติที่ไม่ดีนัก จึงทำให้ เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยงนั้นอาจจะไม่เหมาะสมกับการดำเนินงานที่แท้จริงที่ผ่านมาได้ แต่หากมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในอดีตมาบ้างจะทำให้การใช้แนวทางการประเมินความเสี่ยงใน ขั้นตอนการค้นหา, การวัดและการวิเคราะห์มีความเหมาะสมและแม่นยำมากขึ้นด้วย ส่วนการใช้ FMEA ในขั้นตอนการควบคุมนั้นสามารถนำมาใช้ได้ แต่ยังไม่เหมาะสมมากนักกับหน่วยงานนี้ เนื่องจากลักษณะการดำเนินงานที่ต้องมีการกำหนดปัจจัยในการประเมินได้แก่ ความรุนแรง (S), โอกาสการเกิด(O) และการตรวจจับ (D) พบว่าปัจจัยเรื่องความรุนแรง (S) นั้นบุคลากรสามารถ กำหนดระดับคะแนนขึ้นได้จากประสบการณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น ซึ่งหากให้บุคคลอื่นหรือ บุคคลที่มีความชำนาญไม่พอมากำหนดระดับคะแนนจะทำให้เกิดความผิดพลาดได้สูงมาก เนื่องจากลักษณะการดำเนินงานนั้นผลกระทบจะแสดงในเชิงคุณภาพมากกว่าด้านปริมาณ ส่วน ปัจจัยเรื่องโอกาสการเกิด (O) หน่วยงานควรมีการเก็บข้อมูลทางสถิติจึงจะทำให้เกิดความ เหมาะสมมากขึ้น แต่บางครั้งจะพบปัญหาเนื่องจากสเกลความถี่ของการเกิดแต่ละปัญหานั้น ต่างกัน เพราะบางครั้งการดำเนินงานบางงานใช้ระยะเวลานานมากและบางงานใช้ระยะเวลาสั้น หรือบางงานมีงานนั้นเข้ามาบางครั้งและบางงานงานประเภทเดียวกันเข้ามาบ่อย จึงทำให้การ กำหนดระดับโอกาสการเกิดจึงทำได้ค่อนข้างลำบาก แต่ปัจจัยด้านนี้จะช่วยสามารถบอกความถี่ ของการเกิดปัญหานั้นได้ที่ระบุออกมาในเชิงปริมาณ และปัจจัยเรื่องการตรวจจับ (D) ปัจจัยด้านนี้

ไม่เหมาะสมกับหน่วยงานนี้มากนัก เนื่องจากลักษณะการดำเนินงานที่จะกำหนดวิธีการตรวจจับข้อผิดพลาดนั้นยาก

9.2 ปัญหาและอุปสรรคของการทำงานวิจัย

ปัญหาอุปสรรคและข้อจำกัดในการทำงานวิจัยนี้มีดังนี้

1. เนื่องจากในการสร้างและพัฒนาคู่มือวิธีปฏิบัติงานได้กำหนดเพียงหมวดที่ 4 ระบบการบริหารจัดการคุณภาพ, หมวดที่ 5 ความรับผิดชอบต่อฝ่ายบริหารและหมวดที่ 8 การวัด วิเคราะห์และ การพัฒนาปรับปรุง ตามมาตรฐาน ISO 9001:2008 ซึ่งยังขาดอีก 2 หมวดจึงทำให้การแก้ไขปัญหานั้นยังจำกัดอยู่บ้าง จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ทั้งหมด

2. เนื่องจากหน่วยงานไม่มีการเก็บข้อมูลในการดำเนินงานที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จึงใช้การประเมินและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมากกว่า ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุหรือแนวทางในการป้องกันนั้นอาจจะไม่เหมาะสมและถูกต้องเท่าที่ควร

3. เนื่องจากเป็นหน่วยงานของรัฐบาล ทำให้บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการปรับปรุงและพัฒนามากนัก ประกอบกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบในงานประจำมีจำนวนมาก จึงทำให้บางครั้งการดำเนินงานจึงล่าช้าและยากลำบากบ้าง

4. ทศนคติในการดำเนินงานที่มีมานาน ซึ่งหากมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทัศนที่นั้นจะทำให้การยอมรับในขั้นตอนการดำเนินงานแบบใหม่นั้นทำได้ยาก

9.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการนำคู่มือวิธีปฏิบัติงานในเรื่องอื่นๆเข้าไปประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของระบบมากขึ้น

2. ควรมีการจัดบุคลากรที่มีหน้าที่ในการดูแลระบบการประกันคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพให้เพิ่มมากขึ้นและสามารถทำได้อย่างเต็มที่ด้วย

3. ควรมีการสร้างแรงกระตุ้นในการดำเนินงานให้กับบุคลากรเพิ่มมากขึ้น อาจจะเริ่มจากการให้ความสำคัญของผู้บริหาร

4. การสร้างระบบการประกันคุณภาพนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกคน เพื่อป้องกันความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงาน

5. ระบบการประกันคุณภาพจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาที่ยาวนานในการดำเนินงาน ดังนั้นต้องอาศัยความพยายามและความตั้งใจจริงในการดำเนินงานจึงจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

6. ระบบการประกันคุณภาพควรมีการทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

7. ในระยะการควบคุมนั้นควรมีการประเมินการดำเนินงานโดยใช้ FMEA ทุกไตรมาส เพื่อรักษาสถานะการดำเนินงานให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจและยังสามารถเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปได้

8. การประเมินตนเองนั้นควรมีเพิ่มในด้านเทคนิคเข้ามาด้วย เนื่องจากปัจจุบันมีเพียงด้านการบริหารจัดการเท่านั้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการดำเนินงานที่เฉพาะของแต่ละกลุ่มงาน และผู้ทำการประเมินควรจะประเมินทุกคนแทนการใช้ตัวแทนการประเมิน

9. ควรมีการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของงานวิจัยนี้ในเรื่องเกี่ยวกับการใช้คู่มือวิธีปฏิบัติงานกับงานวิจัยอื่น เพื่อสามารถยืนยันได้ว่าคู่มือวิธีปฏิบัติงานสามารถแก้ไขปัญหาได้ในระดับที่น่าพอใจหรือไม่